

مقاله معرفی**تازه‌های حوزه شناخت در اختلال وسوسات فکری - عملی****دکتر گیتی شمس^۱**

گروه روانشناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر مجید صادقی

گروه روانپزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

هدف مقاله حاضر، بررسی مروری یافته‌های تحقیقاتی جدید در حیطه وسوسات بود، تا بتوان با تصویر روشن‌تری به مطالعه، تحقیق و درمان این اختلال پرداخت. طی سه دهه اخیر، شاهد پیشرفت‌های عظیمی در زمینه نقش شناختواره‌ها در شکل‌گیری، تداوم، و درمان بسیاری از اختلال‌های روان‌پزشکی از جمله اختلال وسوسات فکری - عملی (OCD) بوده‌ایم. متغیرهای شناختی OCD بر نحوه تفسیر افراد از محتوا و قوع افکار مزاحم تأکید می‌کنند. در حال حاضر بسیاری از سوالات در زمینه نحوه شکل‌گیری، کارکرد و عواقب و همین طور درمان تکانش‌ها، تصاویر و افکار مزاحم و ناخواسته در جامعه بالینی و غیربالینی بی‌پاسخ مانده است. موضوع «فرآیند سیر تبدیل» یک فکر مزاحم به فکر وسوسی، یکی از موضوعات پر اهمیت در ادبیات وسوسات است. فرد در چه مسیر فکری قرار می‌گیرد تا یک فکر مزاحم و ناخواسته به یک فکر وسوسی تبدیل می‌شود. مدل شناختی معتقد است افراد مبتلا به OCD، افکار، تصاویر و تکانه‌های خود را بسیار مهم و معنی دار تفسیر می‌کنند و باورهای ناکارآمد زمینه‌ساز شکل‌گیری این افکار، تصاویر و تکانه‌ها است. به نظر می‌رسد باورهای ناکارآمد معینی مانند کنترل و اهمیت افکار، احساس مسؤولیت و ارزیابی احساس خطر و تهدید، و کمال طلبی و عدم قطعیت، در شکل‌گیری این اختلال نقش دارند. بسیاری از تحقیقات انجام شده بیانگر ارتباط این حوزه از شناخت با OCD است. هنوز یافته‌های تحقیقاتی موجود به یک نتیجه‌گیری قطعی در زمینه شناسایی حوزه‌های مختص به شناخت دست نیافتد. تنوع در یافته‌ها یکی از معضلات در زمینه مذکور است.

کلید واژه‌ها: اختلال وسوسات فکری - عملی، مدل شناختی، احساس مسؤولیت، تخمین خطر، کمال‌طلبی

پایان رسید. در سال ۱۹۸۵، سالکوووسکیس^۵ مقاله‌ای با عنوان «تئوری و درمان شناختی - رفتاری بیماری وسوسات» را با رویکرد آرون بک^۶ به جامعه علمی عرضه کرد. کتاب فوق، محققان و درمانگران رفتارگرا را به تعمق در زمینه نقش و مکانیسم شناخت در فرآیند شکل‌گیری بیماری وسوسات فکری - عملی سوق می‌داد. با تحولات رو به رشد اخیر، درک ما از سازه‌های شناختی کلیدی که در OCD نقش دارند، روشن‌تر می‌شود (برای مثال، احساس

مقدمه

پس از یک دوره سکوت، در دهه‌های ۱۹۸۰-۱۹۹۰ اشتیاق عظیمی در زمینه تحولات تحقیقاتی و درمانی جدید در اختلال‌های وسوسات فکری - عملی^۷ (OCD) پدیدار شد. دهه‌های شصت و هفتاد قرن بیستم میلادی، دوران بالندگی رویکرد رفتاری در زمینه‌های تحقیق و درمان بود. این دوره پربار و افتخارات آمیز با انتشار کتاب راچمن^۳ و هاجسون^۴ (۱۹۸۰) به نام «وسوسات‌ها و اجرارها» به

2- obsessive - compulsive disorder

3- Rachman

4- Hodgson

5- Salkovskis

6- Beck

1- نشانی تماس: تهران، خیابان کارگر جنوبی، بین چهار راه لشکر و میدان قزوین، بیمارستان روزبه، دفتر ریاست.

Email: gkshams2000@yahoo.com

باورهای معینی به‌طور اختصاصی و قطعی، عامل اصلی در شکل‌گیری بیماری وسوسات هستند که به عنوان عامل بیماری‌زای وسوسات قلمداد می‌شوند. دسته دوم شامل باورها و ارزیابی‌های ناکارآمدی است که علاوه بر اختلال وسوسات در اختلال‌هایی همچون اضطراب و شاید افسردگی نیز مشاهده می‌شوند. این دسته در مجموع، به مشکلات روانشناسی موجود در اختلال‌های روانپزشکی مربوط می‌شود و مختص بیماری وسوسات نیست. در حال حاضر، جداساختن این دو دسته، یکی از اهداف فعالیت‌های تحقیقاتی در حیطه وسوسات است.

با توجه به تحولات اخیر در زمینه نقش عامل شناخت در وسوسات، مقیاس‌های خودگزارشی^{۱۵} جدیدی تهیه می‌شوند و اعتبار سازه آنها مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. در شکل‌گیری و تداوم وسوسات، نقش عامل شناخت (باورها^{۱۶} و ارزیابی‌های ناکارآمد^{۱۷}) در مقایسه با پردازش اطلاعات^{۱۸} از ارجحیت تئوریک و تحقیقاتی بالاتری برخوردار شده است. نقش باورها و ارزیابی‌های ناکارآمد به عنوان عامل بیماری‌زایی در وسوسات، در عین پیچیده‌بودن، بر جسته‌تر شده است. تعدد متغیرهای شناختی و همپوشانی آنها با یکدیگر، این مسئله را غامض‌تر کرده است و بیماری وسوسات که ماهیت متعامل^{۱۹} و چندبعدی^{۲۰} دارد، با مشکل تحقیقاتی روبروست. که در آنها تک‌سازه‌ها^{۲۱} به عنوان پایه‌های شناخت مطرح‌اند. به عبارت دیگر، در عین حال که ماهیت شناخت در این اختلال چندبعدی است، ولی بسیاری از مطالعات بالینی - شناختی بر یک حوزه از شناخت متمرکز می‌شوند (برای مثال، احساس مسؤولیت، کمال‌طلبی و آمیختگی اندیشه - کتش^{۲۲} (TAF)).

در هم تبیینگی و سایه‌انداختن ویژگی‌های معینی از یک حوزه بر حوزه یا حوزه‌های دیگر، یکی از مضللات شناسایی ابعاد اختصاصی شناخت در وسوسات است. برای مثال، در عین حال که شک در مورد اعمال خود، یکی از ویژگی‌های بارز کمال‌طلبی

مسئولیت بیش‌ازحد^۱، اهمیت افکار^۲، کنترل افکار^۳، ارزیابی بیش‌ازحد خطر و تهدید^۴، ناتوانی در تحمل شرایط گنگ و مبهم^۵ و کمال‌طلبی^۶.

افرادی که به OCD چارند، معمولاً دارای افکار، تصاویر ذهنی، یا تکانه‌هایی مزاحم هستند که باعث اضطراب و آزارشان می‌شود و با ماهیت شخصیتی آنها ناهمگون است. اینگونه افکار مزاحم و غیرقابل پذیرش، صرفاً به افراد مبتلا به وسوسات اختصاص ندارد، بلکه پدیده مذکور، یک پدیده عام در تفکر است و این فرآیند تفکر می‌تواند در کلیه افراد سالم به وقوع بیرونند (راچمن و دوسلوا^۷، ۱۹۷۸؛ سالکووسکیس و هاریسون^۸، ۱۹۸۴). مفهوم‌سازی‌های وسوسات، برگرفته از نظریه شناختی بک هستند. در نظریه شناختی OCD، روی شیوه تفسیر فرد از محتوا^۹ و قوع افکار مزاحم تکیه می‌شود. شیوه‌های ناکارآمد برخوردار با افکار مزاحم، باعث ایجاد خلق منفی و رفتارهای خشی‌سازی می‌شود. سالکووسکیس (۱۹۸۵) معتقد است که اگرچه مؤلفه اصلی در نظریه شناختی وسوسات، همانند مدل شناختی اضطراب، در برداشت^{۱۰} فرد از احساس خطر و تهدید نهفته است، ولی ویژگی بارز محتوا افکار وسوسی، وقوع افکار مربوط به احساس خطر و تهدید نیست، بلکه گرایش فرد به رفتارهای آین‌مند^{۱۱} اجباری^{۱۲} است. ارزیابی فرد از وقایع می‌تواند به صورت آسیب‌پذیری شناختی^{۱۳} کاملاً کلی یا آسیب‌پذیری شناختی خاص و ویژه باشد. عامل کلیدی در درک ما از نحوه پاسخ فرد به وقایع، چگونگی باورهای فرد و نحوه تجزیه و تحلیل و تفسیر او از آن واقعه است. به همین دلیل، هدف اصلی در تحلیل شناختی^{۱۴}، تشخیص اختلال‌های روانپزشکی از کanal هیجان و رفتارهایی است که فرد در واکنش به تجزیه و تحلیل و تفسیر ذهنی ناکارآمد خود نسبت به وقایع ظاهر می‌سازد.

در تحلیل شناختی، باورهای منفی موجود در افکار وسوسی، در دو گروه متمایز قرار می‌گیرند: الف) باورهای عام مختص به وسوسات و ب) باورهای مرتبط با وسوسات. باورهای دسته اول به افزایش میزان بسامد افکار و ارزیابی‌های ناکارآمد در بیماری وسوسات، در مقایسه با اختلال‌های دیگری همچون اضطراب و غیره مربوط است. باورهای این دسته، با این فرض همراه است که

1- over-responsibility	2 - thoughts importance
3- thoughts control	4 - threat- overestimation
5- uncertainty intolerance	6 - perfectionism
7- de Silva	8 - Harison
9- content	10 - perception
11- rituals	12- compulsive
13- cognitive vulnerability	14 - cognitive analysis
15- self-report measures	16 - beliefs
17- dysfunctional appraisals	18 - information processing
19- interactive	20 - multidimensional
21- single construct	22- thought – action fusion

ذهنی در مورد ارتکاب اشتباه و شک، بیشتر با علامت‌های وسوسات رابطه دارد، فراست^۷ و ریوم^۸ (۱۹۹۶) به این نتیجه رسیدند که این مقوله به طور اختصاصی، بیشتر با وسوسات رابطه دارد تا با کمال طلبی به طور عام. با توجه به شواهد مذکور، بهنظر می‌رسد تمرکز روی نقش مقیاس‌های شناختی مخصوص به بیماری وسوسات امری ضروری است. ارتباط بین باورها و ارزیابی‌های شناختی مانند اهمیت افکار، کنترل افکار و کمال طلبی مقوله‌های نظری مهمی هستند که شناخت ما را از این بیماری بیشتر می‌کنند. در مجموع، بهنظر می‌رسد حوزه‌هایی از شناخت، با بیماری وسوسات رابطه اختصاصی معینی دارند. شناخت حوزه‌های اختصاصی و مجازی مرتبط با وسوسات، از مشغله‌های نظری و تحقیقاتی بسیاری از محققان این رشته در سطح بین‌المللی است (شمس، کرم‌قدیری، اسماعیلی ترکانبوری و ابراهیم‌خانی، ۱۳۸۴).

شكل‌گیری گروه کاری در زمینه دریافت‌های شناختی در اختلال وسوسات فکری - عملی

به دنبال مباحث صورت گرفته در «سینیار جهانی درمان‌های رفتاری و شناختی»^۹ که در ژوئیه ۱۹۹۵ در دانمارک برگزار شد، سمپوزیومی در زمینه باورهای مرتبط با OCD تشکیل شد. گروه کوچکی از شرکت‌کنندگان در آن سمپوزیوم در جلسه‌ای در زمینه ارزیابی شناختی OCD به تبادل‌نظر پرداختند. شرکت‌کنندگان در این جلسه با یکدیگر به توافق رسیدند که به طور هماهنگ برای ایجاد و ارزیابی راهکارهای سنجش OCD شامل روش‌های گزارش شخصی و آزمایشی تلاش کنند. بدین ترتیب «گروه کاری در زمینه دریافت‌های شناختی در اختلال وسوسات فکری-عملی»^{۱۰} (OCCWG) شکل گرفت. سازماندهندگان این گروه، به عنوان گامی آغازین، توافق کردند که به منظور یافتن حیطه‌ها و مواد آزمون‌های مرتبط با این اختلال، تمامی ابزارهای سنجش OCD را که به شکل گزارش شخصی هستند، گردآوری کنند. آنها توانستند ۱۶ ابزار (جدول ۱) را گردآورند که به اعتقاد

است، ولی این الگوی فکری و رفتاری، در ناتوانی در تحمل شرایط مبهم هم مشاهده می‌شود. گاه حوزه‌ای از شناخت، با بیماری وسوسات به طور عام ارتباط پیدا نمی‌کند، ولی همان سازه شناختی با یکی از مقیاس‌های فرعی بیماری وسوسات، همبستگی بالایی نشان می‌دهد. گاهی یک سازه نقش عامل پیش‌آگهی را در رخداد حوزه‌های دیگر شناخت به عهده دارد. برای نمونه اهمیت افکار، گاهی به عنوان پیش‌آگهی در حوزه شناختی مربوط به احساس مسؤولیت و کنترل ذهن، عمل می‌کند. گاهی حوزه‌های معینی از شناخت با یکی از مقیاس‌های فرعی در وسوسات، پیوند بیشتری پیدا می‌کنند. باورهای مربوط به اهمیت افکار، بیشتر با وسوسات فکری با محتوای آسیب‌رسانی و پرخاشگری مرتبطند. ارزیابی‌ها و باورهای ناکارآمد معینی، به محتوای وسوسات‌ها و همین‌طور مشغله‌های ذهنی حال بیمار ربط پیدا می‌کنند، به طوری که سوکمن^۱، پینارد^۲ و بک (۲۰۰۱) به این نتیجه می‌رسند که بیماران وسوسی فقط در زمینه علامت‌های مشخصی، به ارزیابی احتمال خطر و تهدید می‌پردازنند (تم آلدگی برای وسوسات شست‌وشو، تم اشتباه برای وسوسات وارسی و غیره) و متغیر شناختی مذکور در حوزه فکری علامت‌های دیگر وسوسات، دارای ماهیت بیماری‌زایی نیست؛ یا زمانی که ارتباط سازه احساس مسؤولیت با بیماری وسوسات به طور عام و کلی مورد مطالعه قرار می‌گیرد، به نتایج خام و ناکافی می‌رسیم. وقتی این سازه در مورد یکی از زیر‌گروه‌های معین وسوسات (مثل شست‌وشو، وارسی و شک) در نظر گرفته شود، ویژگی اختصاصی و عمدہ‌ای در زیر‌گروه وسوسات پیدا می‌کند. به نظر می‌رسد که متغیر آمیختگی اندیشه و کنش (TAF) (اندیشیدن در مورد موضوعی، باعث افزایش احتمال وقوع آن فکر در عمل می‌شود) در بیماران وسوسی، بیشتر با ماهیت وسوسات مرتبط است تا وجود تفکر جادوی. در همین راستا، توردارسون^۳ و شفران^۴ (۲۰۰۲) به این نتیجه رسیدند که احتمال وجود جنبه‌های معینی از متغیر TAF را بیشتر می‌توان به ماهیت بار فکری بیماری وسوسات نسبت داد تا به متغیر TAF به طور عام. پوردون^۵ و کلارک^۶ (۱۹۹۳) معتقدند که محتوای فکری ناخواسته مزاحم (که ماهیت آنها ناهمخوان با ایگو است)، احتمال کنترل و تسلط بر ذهن را مشکل‌تر می‌سازد. از آنجا که مشغله

1- Sookman

2 - Pinard

3- Thordarson

4 - Shafran

5- Purdon

6 - Clark

7- Frost

8 - Rheaume

9- World Congress of Behavioral and Cognitive Therapies
10- The Obsessive Compulsive Cognitions Working Group

گیتی شمس و مجید صادقی

مقیاس‌های مربوط به ارزیابی دریافت‌های شناختی مرتبط با OCD روی داده است و دوم، فراهم‌ساختن قالبی برای پژوهشگران سایر حوزه‌ها که با هدف بهبود زمینه‌های قابل مقایسه با هم، به تلاش‌های هماهنگی روی بیاورند.

آنها، ۱۹ حیطه از باورهای مختلف دخیل در ایجاد و تداوم OCD را می‌سنجد. این حیطه‌ها در جدول ۲ نشان داده شده‌اند. گردهم‌آیی بعدی در نوامبر ۱۹۹۶، در کنفرانس سالانه «انجمن پیشبرد رفتار درمانی» در نیویورک تشکیل شد. در این گردهمایی دو هدف مورد نظر بود: اول، توضیح پیشرفت‌هایی که در تهیه

جدول ۱- مقیاس‌های مرتبط با ارزیابی باورهای مرتبط با اختلال وسوسات فکری - عملی (OCD)

مؤلفان	ابزار	خرده مقیاس‌ها
براون ^۱ و همکاران (۱۹۹۵)	مقیاس نگرش و باور ^۲	۱- اهمیت کار
پوردون و کلارک (۱۹۹۳)	پرسشنامه باورهای فراشناختی ^۳	۲- درهم آمیختگی افکار و اعمال (پیامدها) ۳- خجالت و شرم‌سازی درباره افکار ناخواسته و مزاحم ۴- نسبت دادن ویژگی‌های مثبت به افکار ناخواسته و مزاحم
فری‌استون و همکاران (۱۹۹۶) فری‌استون و همکاران (۱۹۹۳)	تعییر تیپیک افکار ^۴ باورهای غیرمعقول درباره وسوسات‌ها ^۵	۱- احساس مسؤولیت، گناه، مقصص داشتن، تنبیه و از دست دادن، ۲- ارزیابی بیش از حد خطر و تهدید، ۳- ناتوانی در تحمل شرایط گنج و مبهم ۱- نگرانی در مورد اشتباه‌ها، ۲- معیارهای شخصی، ۳- انتظارات والدین، ۴- انتقادهای والدین، ۵- تردید در عمل، ۶- نظم و سازماندهی
فراست و گراس (۱۹۹۳)	مقیاس کمال‌طلبی چند بعدی ^۶	۱- صفت گناه، ۲- حالت گناه، ۳- ضوابط اخلاقی
فراست و گراس (۱۹۹۳) هوکسترا ^۷ کوزاک ^۸ کوگلز و جونز ^۹ کابروس و بار ^{۱۰} شافراتو و همکاران ^{۱۱}	پرسشنامه باورهای لاکی ^۷ فهرست شناختارهای وسوسی - اجلبری ^۸ مقیاس پایداری باورها ^۹ پرسشنامه گناه ^{۱۰} پرسشنامه مسؤولیت ^{۱۱} مقیاس آمیختگی اندیشه - کنش ^{۱۲}	۱- درهم آمیختگی اخلاقی فکر و عمل ۲- احتمال درهم آمیختگی فکر و عمل
رنام و همکاران ^{۱۳} سالکووسکیس (۱۹۹۶)	پرسشنامه مسؤولیت ^{۱۳}	۱- آسیب پذیری، ۲- احساس مسؤولیت، ۳- سردرگمی در فکر و عمل / تفکر سحرآمیز، ۴- تردید / ناتوانی در تصمیم‌گیری به صورت مرضی، ۵- دیدگاه درباره / واکنش به ابهام، تازگی و تغییر، ۶- نیاز به کنترل داشتن، ۷- دیدگاه درباره / واکنش به عواطف شدید، ۸- کمال گرایی، ۹- پشتکار، ۱۰- تعییم دهی، ۱۱- توجه به مفرط به ذهنیات خود
سوکمن و پینارد (۱۹۹۵)	مقیاس مسؤولیت (نسخه I و II) ^{۱۴} مقیاس طرح‌واره‌های شناختی اختلال وسوسی - جبری ^{۱۵}	۱- احساس مسؤولیت در مورد صدمه و آسیب، ۲- قابل کنترل بودن افکار و اعمال، ۳- ارزیابی خطر، ۴- ناتوانی در تحمل شرایط گنج و مبهم
استکتی و همکاران (۱۹۹۸)	پرسشنامه باورهای وسوسی - جبری ^{۱۶}	باورهای وسوسی ^{۱۷}
تالیس (۱۹۹۶)		

- 1- Brown
- 2- Attitude and Belief Scale
- 3- Meta- Cognitive Beliefs Questionnaire
- 4- Typical Interpretation of Thoughts
- 5- Irrational Beliefs Regarding Obsessions
- 6- Multidimensional Perfectionism Scale
- 7- Lucky Beliefs Questionnaire
- 8- Obsessive-Compulsive Cognitions List
- 9- Fixity of Beliefs Scale
- 10- Guild Inventory
- 11- Responsibility Questionnaire
- 12- Thought – Action Fusion Scale
- 13- Responsibility Questionnaire
- 14- Responsibility Scale (Bersions I & II)
- 15- Obsessive- Compulsive Disorder Cognitive Schemata Scale
- 16- Obsessive - Compulsive Beliefs Questionnaire
- 17- Obsessional Beliefs

جدول ۲ - حیطه باورها در اختلال وسوسات فکری - عملی (OCD)

ردیف	حیطه باورها در OCD	توصیف
۱	ارزیابی بیش از حد احتمال تهدید و خطر	تخمین بیش از اندازه احتمال یا شدت تهدید یا آسیب باور فرد به این که دارای قدرتی است که در به دست آمدن پیامدهای منفی تعیین کننده یا بازداری از آنها، وضعیتی محوری دارد. این موارد می‌توانند واقعی باشند، یعنی پیامدهایی در زندگی واقعی داشته باشند و / یا در سطح روانی باشند.
۲	احساس مسؤولیت بیش از حد	ارزیابی بیش از حد احتمال تهدید و خطر
۳	ارتکاب / عدم ارتکاب	اعتقاد به این که جلوگیری از وقوع حادثه‌ای آسیب‌زا، به همان بدی انجام کار آسیب زاست.
۴	درهم‌آمیختگی فکر با عمل	اعتقاد به این که: (الف) فکر کردن درباره چیزی، احتمال وقوع آن را افزایش می‌دهد، یا (ب) به لحاظ اخلاقی، افکار معادل اعمال هستند.
۵	خرافات / افکار سحرآمیز	اعتقادهایی که با قوانین معمول علت و معلولی مغایرند.
۶	اهمیت افکار	باورهایی از این قبیل که «من به این دلیل درباره چیزی فکر می‌کنم که اهمیت دارد» و «این اندیشه مهم است، زیرا من درباره‌اش فکر می‌کنم».
۷	عواقب ناشی از ارزش‌گذاری بین فکر - هیجان	اعتقاد به این که پیامد به ذهن آمدن افکار ناخواسته، به شدت مضطرب شدن است و این وضعیت مخل عملکرد فرد می‌شود.
۸	کنترل افکار	اهمیت در کنترل داشتن افکار خود
۹	کمال گرایی	باور به این که حالت کامل و بی نقصی وجود دارد که فرد باید سعی کند به آن دست بیابد.
۱۰	درنظر گرفتن معیارهای شخصی در انجام کارها	باورهایی در این باره که فرد باید بر مبنای ضوابطی بسیار دشوار عمل کند.
۱۱	نگرانی در مورد اشتباهها	باور به این که مرتكب اشبه شدن کار بسیار بدی است.
۱۲	خشکی و جمود، پیروی سختگیرانه از قواعد	باور به این که پیروی سختگیرانه از قواعد بسیار مهم است. از جمله پاییندی اخلاقی و سختگیرانه و نگرانی بیش از حد درباره چگونگی انجام کارها.
۱۳	کنترل و سلط بر شرایط زندگی	باور به این که فرد باید بر شرایط زندگی خود کنترل کاملی داشته باشد.
۱۴	عدم تحمل اضطراب و ناراحتی	باور به این که داشتن اضطراب و ناراحتی بد است و احتمالاً پیامدهای زیباتری دربردارد.
۱۵	ناتوانی در تحمل عدم اطمینان، تازگی و تغیر	باور به این که عدم اطمینان، تازگی و تغیر، غیرقابل تحملند، زیرا احتمال دارد خطرناک باشند.
۱۶	تردید در تصمیم‌گیری	باور به این که می‌توان گزینه‌ها یا راه حل‌های کاملی به دست آورد.
۱۷	باورهایی درباره کنارآمدن (سازگاری)	اعتقاد به توانایی خود در کنارآمدن با اضطراب یا ناراحتی
۱۸	بی اعتمادی به حافظه خود یا سایر حواس خویش	باورهایی درباره قابلیت اعتماد به حافظه و سایر حواس خود
۱۹	تعیین بیش از حد	باورهایی درباره تمایلات افراطی برای استخراج نتیجه یا قاعده‌ای کلی از مواردی خاص و ناکافی، مانند: «اگر یک بار کار خطرناکی انجام بدهم، به معنای آن است که نمی‌توانم به قضاوت‌های خود اعتماد کنم.

حیطه باورهای مختص وسوسات

از اعضای گروه کاری درخواست شد تا حیطه‌هایی از باورها را که در ظاهر، ارتباط بیشتری با OCD داشتند بازبینی کنند. پنج حیطه به عنوان عوامل مرکزی در OCD درنظر گرفته شدند که عبارت بودند از: ۱) احساس مسؤولیت بیش از حد؛ ۲) ارزیابی بیش از حد خطر و تهدید؛ ۳) ناتوانی در تحمل شرایط گنگ و مبهم؛ ۴) اهمیت افکار؛ ۵) کنترل افکار. بعد از این حیطه ششم، یعنی کمال گرایی

در ۱۹۹۶، OCCWG با گردآوری آزمون‌های موجود (آزمون‌های مختص ارزیابی‌های شناختی در حیطه وسوسات)، به تدوین "پرسشنامه باورهای وسوسی" با ۸۷ ماده (OBQ-87) اقدام کرد. با تحقیقات بعدی این آزمون در سال ۲۰۰۵، به "پرسشنامه باورهای وسوسی-OBQ-44" (OBQ-44) تغییر پیدا کرد که همان‌گونه که از نام آن پیداست، از ۴۴ ماده تشکیل شده است. در حال حاضر، کلیه تحقیقات در این حیطه با استفاده از پرسشنامه اخیر صورت می‌پذیرد.

افکار وسوسی با تم آسیب تمرکز دارند (برای مثال: "اگر خطری را پیش‌بینی کنم و از وقوع آن جلوگیری نکنم، در صورت وقوع من مقصراً هر گونه عواقب احتمالی آن هستم"). زمانی که فرد با چنین پیش‌فرض‌هایی، افکار تکرارشونده خود را به منزله آسیب و خطر تلقی کند، از نظر او جلوگیری از وقوع حادث امری ضروری به نظر می‌رسد. با پذیرفتن چنین روندی، هرگاه افکار مزاحم که محور کلیدی آسیب‌زا بود OCD هستند، مورد تجزیه و تحلیل قرار بگیرند، تعریف علمی ماهیت، چارچوب و تأثیر این باورها در فرآیند ذهن از اهمیت بیشتری برخوردار می‌شود. برای نیل به چنین هدفی، از بعد تئوریک باید روشن شود که کدامیک از باورها به طور اختصاصی در فردی با احساس مسؤولیت بیش از حد یافت می‌شود. بر اساس دیدگاه تئوریک درمان‌های شناختی-رفتاری، به نظر می‌رسد که باید به دو حیطه، یکی شیوه تفسیر و ارزیابی از بعد بالینی (معمولًاً منظور همان افکار خودآیند منفی است) و دوم فرض‌هایی که بر اساس چنین تعابیر و تفاسیری شکل می‌گیرند، پرداخت. در صورت شکل‌گیری چنین روندی، پرداختن به سطوح لایه‌های بالای و زیرین هر یک از معانی و مفهوم‌ها و همین‌طور ساختارهای مربوط به هر لایه، همچنان مبهم خواهد ماند. در واکنش به افکار وسوسی، به کاربستن بعضی از اشکال خنثی‌سازی به عنوان یک راهبرد شناختی-رفتاری امری بدیهی است. از دید نظریه شناختی افکار وسوسی، خنثی‌سازی در شیوه تصاویر^۱، تکانه‌ها^۲ یا شک‌ها^۳ نهفته است؛ به طوری که با ظهور این افکار در ذهن، ممکن است فرد تصور کند که او او مسبب آسیب‌رساندن به خود و دیگران است. خنثی‌سازی شامل رفتارهای بیرونی (مانند شستشو، شک و تردید) (راچمن، ۱۹۷۶؛ سالکووسکیس، ۱۹۸۵، ۱۹۸۹) یا وارسی‌های ذهنی و فعالیت‌های جبرانی^۴ (مانند دعا کردن، مشغول ساختن ارادی و پی‌درپی ذهن به موضوعات خوب یا یک واقعه عینی‌ذهنی (راچمن، ۱۹۷۱؛ سالکووسکیس، ۱۹۸۹) است. به عبارت دیگر، رفتارهای مسئله‌ساز در وسوس، فقط در چهارچوب فعالیت‌های اجباری مانند

هم به این پنج حیطه افزوده شد. کمال گرایی، به عنوان حوزه‌ای در باورها مهم تلقی می‌شود، اما حیطه‌ای است که صرفاً به OCD اختصاص ندارد. در زیر، این حیطه‌ها همراه با جنبه‌های مربوط به ثبات باورها در هر کدام، توضیح داده می‌شود.

احساس مسؤولیت بیش از حد

تعريف روشنی از مؤلفه احساس مسؤولیت ارائه نشده است. گروه کاری بر اساس دیدگاه سالکووسکیس (۱۹۹۶) در زمینه نقش دریافت‌ها در اختلال‌های وسوسات فکری-عملی (OCCWG، ۱۹۹۷) این‌گونه احساس مسؤولیت را تعریف نمود: "اعتقاد به این باور که فرد دارای یک قدرت قطعی در وقوع یا جلوگیری از وقایع منفی حتمی است. برای فرد مبتلا به وسوس، جلوگیری از عواقب آتی (با محتوای آمیختگی اندیشه و کنش) یک اصل است".

در مدل درمان‌های شناختی-رفتاری^۱ اعتقاد بر آن است که ارزیابی‌های منفی معینی، از فرض‌های آموخته‌شده نشأت می‌گیرند. غالباً این فرض‌ها در ابتدای کودکی به صورت ابزاری کارآمد در مقابله با مسائل و مشکلات خاص آن دوران عمل می‌کنند، ولی به مرور زمان، در پی تجربه و رشد شناختی فرد کارآبی اولیه خود را از دست می‌دهند و در نتیجه به صورت یک عامل آسیب‌زا در فرآیند ذهنی فرد، قد علم می‌کنند. در شناخت‌درمانی تصور بر این است که این فرض‌ها همانند افکار دربردارنده احساس گناه نیستند که مختص عامل احساس مسؤولیت بیش از حد یا آسیب‌زا رسانند به خود یا دیگران باشند، بلکه به ماهیت افکار وسوسی و همین‌طور عملی شناختن آن ربط دارند. از آنجا که این افراد باور دارند که وجود افکار و تکانه‌های وسوسی حتماً به یک رفتار غیرقابل پذیرش و شدید منجر می‌شود، یک ارزیابی منفی در آنها شکل می‌گیرد و خنثی‌سازی چنین افکار یا جلوگیری از وقوع چنین رویدادهایی، در فرآیند ذهنی فرد امری عادی تلقی می‌شود. بسیاری از فرض‌های دیگر، روی موضوع آسیب تمرکزند (برای مثال: "اگر فردی در وقوع یا عدم وقوع هر گونه واقعه آسیب‌زا نفتش داشته باشد، او در هر گونه عواقب احتمالی آن مسؤول است") و برخی دیگر روی خود موضوع آسیب و همینطور اهمیت

1- cognitive behavior therapy
3 -impulses
5 - restitution

2- images
4- doubts

(خنثی‌سازی) و ادار می‌شوند. در نتیجه این فرآیند، تلاش‌هایی در جهت تمرکز و تسلط روی کنترل فعالیت‌های ذهنی صورت می‌گیرد؛ از جمله تلاش در جهت اطمینان از صحت کارکرد حافظه، همه‌جانبه‌نگری و دخیل‌کردن کلیه عوامل در تصمیم‌گیری‌ها، جلوگیری از وقایعی که در نظر فرد غیرقابل قبول هستند و در نهایت، اطمینان‌یافتن از انجام یک واقعه یا عواقب ناشی از آن، به خصوص در شرایطی که انجام یا عدم انجام آن واقعه نامحسوس و گنگ باشد (مانند اطمینان‌یافتن در مورد تمیزی دست، پس از برطرف کردن آلودگی آن).

پس از شکل‌گیری فرآیند خنثی‌سازی و پاسخ‌های مربوط به افکار مزاحم، فرد با برداشتی توأم با احساس مسؤولیت، تلاش می‌کند تا آسیب‌ها و ناراحتی‌های ناشی از افکار مزاحم را کاهش دهد. در این شرایط شناختارهای مربوط به افکار مزاحم فرصت بیشتری برای احیای خود به دست می‌آورند و به علاوه باورهایی با تم احساس مسؤولیت به وسیله رفتارهای مخصوصیت‌جویی^۱ تداوم می‌یابند (سالکووسکیس، ۱۹۹۱، ۱۹۹۶). بنابراین، مشکلات فکری زمانی به صورت افکار وسوسی ظاهر می‌شوند که فرد در زمینه باور به بالفعل شدن افکار مزاحم، دچار ناراحتی و تشویش شود. در اثر باور به صحت و عملی شدن افکار مزاحم (TAF) و همین طور وجود یک احساس مسؤولیت بیش از حد، فرد به این نتیجه‌گیری شناختی می‌رسد که یک آسیب جدی و ناراحت‌کننده در حال وقوع است و او باید بتواند در جهت عدم وقوع یا جلوگیری از روی‌دادن واقعه مورد نظر (اهمیت بیش از حد دادن به افکار) اقدام کند. افکار وسوسی زمانی زمینه آسیب‌پذیری فرد را مهیا می‌سازند که به عنوان اقدام یا عملی تلقی شود که عامل و آغازگر آن بوده‌اند (مانند این نتیجه‌گیری شناختی: "وجود این افکار بدین معناست که من خواستار صدمه و آسیب رساندن به دیگران هستم؛ من باید مواظب رفتارم باشم و بتوانم آنرا کنترل کنم"). در این زمانی، آمیختگی اندیشه-کنش (TAF)، (راچمن، ۱۹۹۳) به عنوان یک عامل مداخله‌گر قوی، در لایه‌های افکاری با تم احساس مسؤولیت درهم تبیه می‌شود و باورهایی مانند باورهای زیر شکل می‌گیرند: « فقط افراد شیطان‌صفت دارای چنین افکار شیطانی

1- preoccupation

2 - cognitions

3- safety seeking behavior

شست‌وشو یا وارسی‌های تکرارشونده قرار نمی‌گیرد، بلکه تلاش در جهت فرونشاندن افکار، به عنوان ابزاری مؤثر و یا مداخله‌گر به کاربرده می‌شود. روند مذکور می‌تواند به صورت یک چرخه معیوب باعث افزایش مجدد افکار مزاحم و مشغله‌ذهنی^۲ شود. در عین حال که در کوتاه‌مدت چنین تلاش‌های خنثی‌سازی که از احساس مسؤولیت نشأت گرفته‌اند، باعث کاهش میزان ناراحتی و نگرانی فرد می‌شوند، ولی در طولانی‌مدت، زمینه برای افزایش مشغله‌های ذهنی و ریشه‌دواندن افکار مزاحم بعدی مهیا می‌شود. به دنبال شکل‌گیری و احیای شناختارهای^۳ مربوط به تفسیر افکار مزاحم، هیجان‌های منفی شروع به فعالیت می‌کنند. غالباً هیجان‌ها بر مبنای تجربیات پیشین فرد (فرض‌های مدون خفته در ذهن) و شیوه تفسیر معنایی و محتوایی او از افکار مزاحم، به صورت هیجان‌های خنثی، مثبت، یا منفی ظاهر می‌شوند. به نظر می‌رسد که بخشی از ماهیت شیوه پاسخ به افکار مزاحم، دست‌زدن به اقدامات بعدی به عنوان واکنش‌های خنثی‌ساز است. هرگاه فرد، افکار مزاحم را به عنوان واکنش‌های خنثی و بی‌خطر ارزیابی کند دست زدن او به اقدامات بعدی نامحتمل است، ولی چنانچه ارزیابی فرد از افکار مزاحم، مستلزم یک واکنش مشخص باشد (مانند تلاش در جهت فرونشانی افکار یا اجتناب از آنها) دست‌زدن فرد به فرآیند بعدی (مشخصاً فرآیند کنترل و تسلط بر ذهن)، کاملاً محتمل به نظر می‌رسد. واکنش‌های رفتاری بیرونی و درونی (عینی-ذهنی) زمانی به عنوان پاسخی به شناختارهای افکار مزاحم به وقوع می‌پیوندند که چنین شناختارهایی در ذهن، شروع به برجسته یا مطرح شدن کنند. بنابراین ضرورتاً ذهن به اولویت‌بندی شناختی در زمینه مذکور می‌پردازد. فرآیند اولویت‌بندی شناختی یا ارزیابی‌های بعدی و پرداختن به جزئیات، زمانی روی می‌دهد که شناختارهای مزاحم وجود داشته باشند یا آنکه بخشی از محتوای آنها، کاربردهای مستقیمی در پیوند با واکنش‌های تجربه‌شده فرد داشته باشند. این واکنش‌ها در صورتی به حیطه عمل تزدیکتر می‌شوند که شخص به وقوع و عملی شدن شناختارهای مذکور باور داشته باشد و تصور کند که او مسبب جلوگیری از بعضی از آسیب‌ها یا ازین‌بردن آنهاست. عموماً افرادی که افکار مزاحم خود را با تم احساس مسؤولیت تغییر می‌کنند، به تلاش‌های جدی در زمینه‌های مختلف

است. «ناتوانی در تحمل شرایط گنگ و مبهم» به صورت «باورهایی در زمینه ضرورت یقین و قطعیت^۱، پتانسیل مقابله با تغییرات غیرقابل پیش‌بینی^۲، و کارآیی مناسب در موقعیت‌هایی که ماهیت گنگ و مبهمی داشته باشد»، تعریف شده است. به نظر می‌رسد که این دو حوزه، دارای ارتباط نزدیکی با هم باشند. تحقیقات بسیاری نشان داده است که ناتوانی در تحمل شرایط گنگ و مبهم به عنوان یک عامل تأثیرگذار در برآورد خطر و تهدید در OCD عمل می‌کند (OCCWG، ۲۰۰۱؛ سوکمن و پینارد، ۱۹۹۵؛ استکتی^۳، فراست^۴ و چوهن^۵، ۱۹۹۸). فرآیند و محتوای شناختی مربوط به احساس تهدید و خطر، یکی از ویژگی‌های اصلی اختلال‌های اضطرابی محسوب می‌شود (مک‌نالی^۶، ۱۹۹۴). در مدل‌های شناختی اختلال‌های اضطرابی که شامل OCD هم می‌شود، برداشت‌های تئوریک مشابهی در زمینه ماهیت ارزیابی بیش از حد تهدید و خطر وجود دارد (کلارک، ۱۹۹۷)، به این صورت که: الف) افراد در پاسخ به یک محرك^۷ عینی و بیرونی دچار اضطراب می‌شوند. با این که موضوع اضطراب با خود فرد و افراد مهم زندگی او مرتبط است، ولی او به دور از واقعیت عینی، آن را مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد؛ ب) بهمنظور کاهش اثر هیجانی ناشی از اضطراب یا جلوگیری از وقوع وقایع ترس‌آور، راهبردهای^۸ شناختی- رفتاری ناسازگار را به کار می‌گیرد؛ ج) از آنجا که این استراتژی‌های ناسازگارانه^۹ به صورت مانع در جهت اثبات ارزیابی‌های غیرواقعی عمل می‌کنند، باعث افزایش و تداوم اضطراب می‌شوند؛ د) فرد علایم اضطراب را به عنوان خطر ارزیابی می‌کند و تلاش گسترده‌ای در جهت کاهش یا اجتناب از آن صورت می‌دهد. یک جنبه از ارزیابی‌های خطر و تهدید در OCD، نوع ارزیابی‌ها یا تقاضای نادرست^{۱۰} از افکار مزاحم^{۱۱} است. محتوای شناختارهای مزاحم در افکار افراد مبتلا به وسوس و افراد عادی شیوه به یکدیگر است (سالکووسکیس و هاریسون، ۱۹۸۴؛ سالکووسکیس، ۱۹۸۹). سالکووسکیس و کرک^{۱۲} (۱۹۹۹) به این

هستند، «فکر کردن در مورد آسیب باعث افزایش احتمال آسیب و به‌وقوع پیوستن فکر آسیب‌زا می‌شود». در شرایط ظهور افکار مزاحم، چنین باورهایی به عنوان عامل میانجی‌گرانه، باعث برانگیخته شدن ارزیابی‌های مربوط به احساس مسؤولیت در مورد آسیب و صدمه می‌شوند. در نهایت باورهای مربوط به احساس مسؤولیت، شخص را به تلاش سخت در جهت کنترل فعالیت‌های ذهنی و همین‌طور وقایع به ظاهر آسیب‌زا در زندگی واقعی و ادار می‌کنند؛ روندی که فرد را به انجام شیوه‌های رفتاری متنوعی و ادار می‌سازد و در نتیجه باعث ایجاد اضطراب در وی می‌شود. تلاش در جهت کنترل، به دلایل زیر باعث افزایش اضطراب می‌شود: (الف) توجه مستقیم و تعمق پیوسته روی فعالیت‌های ذهنی، باعث افزایش هوشیارانه محتوای ذهن می‌شود (ذهن درگیر)؛ ب) گاهی تلاش پیوسته در جهت کنترل فعالیت‌های ذهنی به شکست منجر می‌شود و برخلاف میل فرد، به ایجاد اثرات معکوس می‌انجامد؛ ج) تلاش در جهت جلوگیری از صدمات و آسیب و همین‌طور احساس مسؤولیت در مورد صدمه و آسیب باعث افزایش استحکام افکار مزاحم می‌شود و با توجه به سیال‌بودن این افکار در ذهن، ظهور آنها به آسانی صورت می‌پذیرد. اتخاذ شیوه‌های رفتاری خشی کننده در جهت جلوگیری از صدمه و آسیب، باعث افزایش صحت افکار ناسازگارانه مزاحم و ارزیابی‌های مربوط به افکار مزاحم می‌شود؛ د) شیوه‌های مذکور مانع از آن می‌شوند که شخص بتواند به این نتیجه‌گیری شناختی برسد که «عواملی (شناختارها) که باعث ترس وی شده‌اند، هیچگاه به وقوع نمی‌پیوندند» (افکار وسوسی، افکاری خشی و بی‌ارتباط با واقعیت نمی‌پیوندند). بدیهی است که هرگاه فرد با چنین شیوه‌های رفتاری و فکری با افکار مزاحم روبرو شود، باورهای اغراق‌آمیز او درباره احساس مسؤولیت بیش از حد در مورد صدمه و آسیب کاهش می‌یابد.

ارزیابی بیش از حد خطر و تهدید و ناتوانی در تحمل شرایط گنگ و مبهم

OCCWG (۱۹۹۷) «ارزیابی بیش از حد خطر و تهدید» را به عنوان «اغراق^۱ در احتمال یا شدت وقوع آسیب» تعریف کرده

1- exaggeration

2- certainty

3- unpredictable

4- Steketee

5- Frost

6- Chohen

7- McNally

8- stimulus

9- strategies

10- maladaptive

11- faulty

12- intrusive

13- Kirk

۱۹۹۵). پاسخ اجتناب یا خنثی‌سازی به عنوان مانعی در جهت تأیید برداشت فرد از احساس خطر و تهدید قلمداد می‌شود. ظاهراً راجمن بر نشانه‌های درونی و بیرونی تهدید، همچون برداشت فرد از خود به عنوان یک عامل خطرآفرین تأکید می‌ورزد. معنا و مفهوم اختصاصی یک فکر در ذهن فرد، خود نشأت گرفته از یک باور اصلی یا سوگیری شناختی فرد در مورد خود و دنیای اطراف است (راجمن، ۱۹۹۸). در متن OCCWG (۱۹۹۷) خاطرنشان شده که ارزیابی بیش از حد خطر و تهدید، شامل مجموعه باورهایی در زمینه احتمال وقوع، ناخوشایند و آزارنده بودن و همچنین شدت و عواقب ناشی از آنها است؛ مانند "به نظر من دنیا خطرناک است"، "احتمال وقوع واقعی بد، برای من بیشتر از دیگران است" و "زمانی که واقعی زندگی در مسیر نامطلوبی باشند، احتمال وقوع وقایع منفی یا عواقب وحشتناک اصلاً بعد نیست". افراد مبتلا به وسوسات موقعيت‌ها را خطرناک ارزیابی می‌کنند، مگر اینکه خلاف آن ثابت شود؛ در صورتی که در افراد سالم این روند برعکس است. در نظر آنان، وقایع خوش‌خیم به نظر می‌رسند، مگر آنکه عکس آن ثابت شود.

اهمیت افکار

اهمیت افکار به عنوان یکی از حوزه‌های شناخت در OCD، شامل انواع باورها و تفاسیری است که فرد در واکنش به ظهور افکار مزاحم منفی از خود نشان می‌دهد (OCCWG، ۱۹۹۷). در نظر فرد، باورها و ارزیابی‌ها معمولاً شامل سه تم معین هستند: (الف) افکار مزاحم منفی بیان کننده نکته مهمی در مورد فرد است؛ (ب) ظهور افکار مزاحم منفی باعث افزایش احتمال وقوع آن فکر می‌شود؛ (ج) افکار مزاحم منفی چون به ذهن خطر کرده‌اند، پس باید مهم باشند و چون مهم هستند به وقوع می‌پیوندند. اهمیت افکار به گونه‌های دیگری نیز در ذهن به مانور می‌پردازد: آمیختگی اندیشه-کنش از نظر اخلاقی (از نظر اخلاقی، ظهور یک فکر با عمل کردن به آن فکر هیچ فرقی نمی‌کند)؛ آمیختگی اندیشه-کنش

نتیجه رسیدند که عامل اصلی در تمایز افراد مبتلا به وسوسات از افراد عادی در شیوه ارزیابی‌های نادرست آنها از افکار مزاحم نهفته است، نه در ظهور افکار مزاحم در فرآیند تفکر (برای مثال، وجود این افکار مزاحم بدین معناست که من حتماً به آنها عمل خواهم کرد). ارزیابی‌های غیرواقعی، احساس‌های منفی مانند اضطراب، احساس گناه^۱، حالت خلقی ملال و دلتگی^۲ را به همراه می‌آورد. پاسخ یا واکنش‌های ناکارآمد به افکار مزاحم، شامل هوشیاری یا گوش به زنگی بیش از حد^۳، گرفتن تأیید و اطمینان^۴ از دیگران و تلاش در جهت فرونشانی و خنثی‌سازی افکار مزاحم است و این پاسخ‌ها به عنوان عاملی در جهت خنثی‌سازی تأثیر افکار وسوسی و همین طور کاهش دادن احساس‌های منفی نشأت گرفته از این افکار، اتخاذ می‌شوند (راجمن، ۱۹۹۷، ۱۹۹۸؛ فریستون^۵، ریوم و لادوسور^۶، ۱۹۹۶). پاسخ فرونشانی و خنثی‌سازی افکار مزاحم باعث تقویت بسامد و شدت این افکار خواهد شد (سالکووسکیس و همکاران، ۱۹۹۴، تریندر^۷ و همکاران، ۱۹۹۴). فریستون و همکاران (۱۹۹۶) در زمینه تأثیر و نقش خلق غمگین در فعال‌سازی افکار مزاحم، ارزیابی‌های ناکارآمد و خنثی‌سازی مطالعه کردند. راجمن (۱۹۹۷، ۱۹۹۸) در نظریه مدل شناختی افکار وسوسی، به نقش ارزیابی‌های افراد از خطر، در شکل‌گیری و تداوم نشانه‌های وسوسات می‌پردازد. ارزیابی‌های فاجعه‌آمیز باعث افزایش بسامد افکار جدی و مهم تلقی کردن محرک‌های تهدیدزا می‌شود، به طوری که محرکی که قبل از خنثی بود به تدریج در ذهن فرد ارزشمند می‌شود. «اگر فردی به گونه‌ای اغراق‌آمیز دست به تفسیر ناکارآمد افکار ناخواسته با تم آسیب به دیگران بزند، با این فرض که آنها خطرناک هستند، از بعد تئوریک می‌توان به این نتیجه رسید که مجموعه‌ای از محرک‌های پیشتر خنثی، در جهت احساس خطر و تهدید به حرکت در آمده‌اند» (راجمن، ۱۹۹۸).

بنابراین به نظر می‌رسد که با افزایش میزان محرک‌های ترس‌آور بیرونی، افکار مزاحم در جهت اطمینان‌یافتن به تلاطم درمی‌آیند. فرآیند اطلاعاتی نادرست یا احساس اضطراب ناشی از این برداشت که «در خطر هستم»، زمینه را جهت احساس خطر ملموس در فرد مهیا می‌سازد (برای مثال «من می‌ترسم؛ چون می‌ترسم، پس موقعیت باید واقعاً خطرناک باشد» (آرنتر^۸، رونر^۹ و وان درهوت^{۱۰}،

1- guilt

3- hypervigilance

5- Freeston

7- Trinder

9- Rauner

2 - dysphoric mood

4- reassurance

6- Ladouceur

8- Arntz

10- van der Hout

اندیشه‌های بیمار، او به آن درجه از هراس (هیجانات منفی) می‌رسد که تصور می‌کند شاید فرد مورد علاقه‌اش را ازین‌برده باشد (بلویلر^۳، ۱۹۳۴). به علت اهمیتی که بیمار به اندیشناکی‌های^۴ افکار و سوسایش می‌دهد، زمینه برای افزایش پاسخ (کنجکاوی و حساسیت به فکر) آماده می‌شود. بسیاری از افراد سالم نیز دارای افکار ناخواسته و غیرقابل قبول هستند، اما برخلاف بیماران از آنجا که آنها این افکار را برجسته نمی‌سازند و آنها را بیهووده قلمداد می‌کنند، در نتیجه به آسانی از محتوای ذهنستان خارج می‌شوند (راچمن، ۱۹۷۶).

کنترل افکار

یکی از مهمترین فعالیت‌های ذهن هوشیار و خودآگاه انسان، پتانسیل پاسخ دادن به فعالیت‌های ذهنی و تأثیرگذاری بر جریان ذهن است (وگنر^۵، ۱۹۹۴). بقا^۶ و توانایی در پذیرش انتظارات و تغییرات محیطی، مستلزم توجه آگاهانه^۷ و هدفمند به محرك‌های بیرونی مهم و همین‌طور ارزیابی صحیح و در صورت نیاز چشم‌پوشی از محرك‌های نامربوط^۸ است. به عبارت دیگر، انسان برای تسلط بر محیط ذهنی خود، به کنترل آگاهانه در تنظیم میزان توجه به افکار ناخواسته یا رویگردانی از افکار، تصاویر ذهنی و تکانه‌ها نیاز دارد. از دست دادن کنترل ذهن، یکی از کلیدی‌ترین شکایات در اختلال‌های روانشناسی و مشخصاً در OCD است. در صورتی می‌توان از رسوخ افکار ناخواسته به جریان خودآگاه ذهن جلوگیری کرد یا در جهت پاکسازی آنها اقدام کرد که فرد از وجود افکار در ذهن خود آگاهی نسبی داشته باشد. فرونشانی پیوسته و هدفمند افکار یا تصاویر ناخواسته، تأثیر نامطلوب و غافلگیرانه‌ای روی کارکرد ذهن و حالت‌های هیجانی می‌گذارد. وگنر، اشنایدر^۹، کارتر^{۱۰} و وايت^{۱۱} (۱۹۸۷) معتقدند که حتی فرونشانی عمده افکار در افراد سالم می‌تواند به فعال‌سازی و احیا افکار ناخواسته منجر شود. در صورت خاتمه‌یافتن فرونشانی، با توجه به فشاری که بر منابع توجهی ذهن وارد می‌شود، روند

از نظر احتمال وقوع (ظهور افکار باعث احتمال وقوع آن افکار می‌شود)؛ افکار سحرآمیز (این نوع افکار مانند «آمیختگی اندیشه-کنش از نظر احتمال وقوع» هستند، مثل اینکه افکار به تنها ی می‌توانند باعث وقوع حادث بد شوند). در فرآیند درمان شناختی، بیماران با استفاده از شیوه‌های درمانی مدون ترغیب می‌شوند که این افکار را به عنوان افکار خود تلقی نکنند و از آنها فاصله بگیرند. در ۲۵ سال اخیر، این فرضیه مطرح بوده است که افراد مبتلا به وسوس، به افکار مزاحم خود بیش از حد اهمیت می‌دهند و لازم است آنها را به عدم توجه به این افکار ترغیب کرد. راچمن (۱۹۹۳) معتقد است عامل اصلی در پیدایش افکار مزاحم، همان آمیختگی اندیشه-کنش است. راچمن (۱۹۹۷) به این نکته اشاره دارد که تفسیرهای نادرست از اهمیت دادن به افکار، از نظر محتوا در سه طبقه اصلی جای می‌گیرد: دیوانه‌شدن، بدبودن و خطرناک‌بودن؛ برای مثال «این افکار انعکاسی از چهره شیطان صفت من است»، «وجود این افکار در بین معناست که من آدم بدی هستم»، «وجود این افکار در ذهن من بدین معناست که من واقعاً می‌خواهم این افکار به واقعیت بیوندد»، «اگر دیگران به وجود چنین افکاری در ذهن من پی‌برند، تصور منفی و نادرستی از من خواهند داشت» و «وجود چنین افکاری بدین معناست که من کنترلم را بر ذهن و رفتارم از دست داده‌ام». شایان ذکر است که تسلط چنین تفاسیر نادرستی، باعث افزایش میزان اضطراب و در نتیجه خنثی‌سازی در فرآیند ذهن و عمل می‌شود. از طرف دیگر بعید به نظر می‌رسد افرادی که این افکار مزاحم منفی را عادی و بی‌معنی تلقی می‌کنند به اضطراب و ناراحتی دچار شوند. در نظریه‌های اخیر چنین مطرح می‌شود که درمان موفق مستلزم اصلاح چنین تفاسیر ناکارآمدی است، تفاسیری که می‌توانند بستر ساز کاهش میزان وسوسه‌های فکری قلمداد شوند. مشاهدات بالینی بسیاری بر این امر دلالت دارند که افراد مبتلا به وسوس به تفسیر مبالغه‌آمیز افکار مزاحم خود دچار می‌شوند، تا جایی که تمایز بین خیال و واقعیت در ذهن آنها کم رنگ می‌شود و آنان در وضعیتی مبهم به سرمی‌برند (کونولی^۱، ۱۸۳۰). آنها خود را به این فکر و ادار می‌کنند که گویی خودشان یا دیگران، به یک عمل ناشایست دست‌زده‌اند (مادزلی^۲، ۱۹۹۵). با فعال شدن این افکار بر بستر

1- Conolly

2 - Maudsley

3- Bleuler

4 - rumination

5- Wegner

6 - survival

7- consciously

8 - irrelevant

9- Schneider

10 - Carter

11- White

شست و شو برجسته است یا در اجرارهای وارسی. سؤال‌های بسیاری نیز همچنان بی‌پاسخ باقی مانده‌اند.

كمال طلبی

در یک قرن اخیر، بسیاری از نظریه‌پردازان به وجود ارتباط مفهومی بین کمال طلبی و OCD معتقد بوده‌اند. در اوایل سال‌های ۱۹۰۰، ژانه^۱ مقوله کمال طلبی را به عنوان یک خط شروع و عامل بسترساز در شکل‌گیری وسوسات مطرح کرد. به نظر او، طبیعه وسوسات، تصور انجام ندادن اعمال به صورت کاملاً درست و صحیح بود. در نهایت، تصور ناکامل بودن، به احساس نیاز به کمال طلبی در زمینه برداشت فرد از وقایع و همین‌طور موقعیت‌های عینی او منجر می‌شود. در نتیجه زمینه برای شکل‌گیری احساس عدم اطمینان و سردرگمی ناشی از کمال طلبی و همین‌طور تلاش در جهت مهار روند مذکور مهیا می‌شود. به مرور زمان، این مراحل ابتدایی و اولیه زمینه را برای ظهور به ظاهر ناگهانی وسوسات آماده می‌سازد. گایدانو^۲ و لیوتی^۳ (۱۹۸۳) معتقدند که وسوسات تظاهری از درهم آمیختگی کمال طلبی و نیاز به کسب اطمینان و همین‌طور باور به ضرورت حل کاملاً صحیح و قطعی مسئله‌ها است. مک‌فال^۴ و والرزهایم^۵ (۱۹۷۹) عامل هسته‌ای در شکل‌گیری وسوسات را میزان باورها و فرض‌های مربوط به ارزیابی احساس خطر در زمینه کمال طلبی می‌دانند؛ باورهایی مانند «انسان باید در هر زمینه‌ای کامل، لایق و توانمند باشد و دستوردهای عدیدهای در زمینه‌های مختلف داشته باشد» و «در صورت ارتکاب اشتباه یا شکست در واقعیت‌بخشیدن به رؤیاها و تصورات کمال‌طلبانه، شخص باید خود را مورد تنبیه و سرزنش قرار دهد». آنان معتقدند که تصور افراد مبتلا به وسوسات بر این است که در صورتی احساس خوبی نسبت به خود دارند که همیشه و در همه حال کامل و بی‌عیب و نقص و مصون از انتقاد باشند. به نظر افراد مبتلا به وسوسات، اشتباه و شکست غیرقابل قبول و بسیار وحشتناک است. اخیراً فریستون و همکاران (۱۹۹۶) عامل کمال طلبی را یکی از باورهای ناکارآمد در سیمای وسوسات دانسته‌اند و آن را یکی از پنج عامل هسته‌ای در وسوسات قلمداد کرده‌اند. OCCWG (۱۹۹۷) با پذیرش دیدگاه

مذکور همچنان ادامه می‌یابد. افکار وسوسی باعث مقاومت رفتاری و فعال‌سازی افکار بی‌واسطه می‌شوند. این ویژگی‌ها معیار تمایز افکار مربوط به بیماری وسوسات از سایر افکار ناخواسته منفی و پایدار مانند اندیشناکی‌های ذهنی در افسردگی یا نگرانی در اختلالات اضطرابی هستند. با توجه به بسامد، شدت و طول مدت افکار وسوسی، به نظر می‌رسد شکایت عمده بسیاری از افراد مبتلا به وسوسات، «ناکافی بودن کنترل کیفی این افکار» است. ویژگی یک درمان موقیت‌آمیز، بازسازی و ترمیم میزان خودتنظیمی مناسب از طریق ایجاد تسلط بر فکر و حذف افکار کهنه است. به چه علت فرد در پاسخ به افکار وسوسی، با یک مقاومت جدی روی‌رو می‌شود؟ در مدل‌های شناختی- رفتاری اعتقاد بر این است که عامل کلیدی در پایداری و تشدید افکار وسوسی، ارزیابی منفی فرد از این افکار است. ارزش‌گذاری‌های بیش از حد برای افکار، باعث مقاوم شدن آنها می‌شود؛ برای مثال: (الف) افکار می‌توانند باعث صدمه و آسیب شوند؛ (ب) فرد موظف به جلوگیری از صدمه و آسیب رسانند است، حتی اگر میزان مسؤولیت وی در صدمه و آسیب، جزئی و کم اهمیت باشد. در نظر افراد مبتلا به وسوسات آنها باید بتوانند برای جلوگیری از صدمه و آسیب رسانند و احساس بد پیدا کردن، روی افکاری با محتوای مذکور کنترل جدی داشته باشند، در غیر این صورت خود را مسؤول هر گونه عواقب احتمالی واقعه می‌دانند. ظاهراً به نظر می‌رسد که مقاومت فعل در برابر افکار، از این اعتقاد سرچشمه می‌گیرد که بین وقوع فکر و انجام عمل هیچ فرقی وجود ندارد. به عبارت دیگر، فکر کردن در مورد یک موضوع یا واقعه باعث افزایش احتمال وقوع آن واقعه می‌شود. حوزه‌های معینی از شناخت، با بعضی از مقیاس‌های فرعی در وسوسات رابطه دارند. بعضی به وسوسات‌های فکری و بعضی دیگر به اجرارها مربوط می‌شوند. در تفسیر افکار مزاحم، اهمیت افکار ممکن است به موضوعاتی مانند آسیب‌رسانی، یا احساس نفرت و اشمئزاز مربوط باشد و باورهای مربوط به شرایط گنگ و مبهم، ممکن است بیشتر با اجرارهای شست و شو و وارسی رابطه داشته باشند. هنوز روشن نیست که آیا عامل احساس مسؤولیت بیش از حد، در مقیاس فرعی اجرار

1- Janet

2- Guidano

3- Liotti

4- Mcfall

5- Wallersheim

برخوردار بودن از معیارهای بالا، همراه با خودارزیابی سرخستناء، و اجازه ندادن به خود به ارتکاب کوچکترین اشتباه است. هاویت^۶ و فلت^۷ (۱۹۹۱) با مطرح ساختن سه عامل کمال طلبی خوددار^۸، جامعه‌مدار^۹ و دیگر مدار، به تعریف این مفهوم دست زدند. کمال طلبی خوددار مستلزم برخوردار بودن از یک دسته از معیارهای بالا و ترس و نگرانی در مورد شکست و عدم دستیابی به معیارها است. کمال طلبی جامعه‌مدار به صورت نگرانی فاحش در مورد انتظار دیگران از فرد است و کمال طلبی دیگر مدار، به صورت اعتقاد به معیارهای بالا در مورد انتظار فرد از دیگران ظاهر می‌شود. در الگوی فرات و گراس (۱۹۹۳)، برخورداری از معیارهای بالا، از ارزیابی‌های ناکارآمد اعمال متمایز است. او در ماهیت پدیده کمال طلبی و فرد کمال‌گرا، شش عامل را ذکر می‌کند. این عوامل عبارتند از معیارهای شخصی، شک و تردید در مورد اعمال، انتظارات والدین، انتقاد والدین، نگرانی در مورد اشتباهات و نظام مندی. تحقیقات بسیاری، ارتباط کمال طلبی را با OCD نشان داده‌اند. اما همانگونه که قبله هم مطرح شده است (OCCWG، ۱۹۹۷)، مفهوم کمال طلبی مختص OCD نیست و در بسیاری از اختلال‌های اضطرابی و افسردگی (بلت، ۱۹۹۵)، اختلال‌های خورد و خوراک (باستیانی^{۱۰} و همکاران، ۱۹۹۵) و همین‌طور دیگر آسیب‌های روانی شایع است.

تحقیقات اخیر در زمینه حوزه‌های شناخت در وسوسات

با توجه به بحث نظری جدید درباره نقش شناخت به عنوان عامل بیماری‌زایی در OCD، تحقیقات نسبتاً خوبی روی پرسشنامه OBQ به عنوان یک پرسشنامه معتبر در سنجش حوزه‌های شناخت در وسوسات (OCCWG، ۱۹۹۷، ۲۰۰۱، ۲۰۰۳) اجرا شده است. اولین نتایج تحقیق متعلق به OCCWG (۲۰۰۳) است. در تحقیق آنها، OBQ دارای ثبات درونی، پایانی بازآزمون مناسب و همین‌طور همبستگی بالای مواد پرسشنامه بود. به علاوه، افراد مبتلا به وسوسات در مقایسه با دانشجویان و گروه کنترل (جامعه عادی) در کلیه

فوق، کمال طلبی را یکی از عوامل شش گانه حوزه‌های شناخت در وسوسات در نظر گرفته است. علی‌رغم تنوع در شیوه نگریستن به نقش کمال طلبی در شکل‌گیری وسوسات، محتوای شناختی معینی در همه آنها مشترک است که عبارت است از تلاش در جهت اجتناب از موضوعات ناخوشایند (مثل اجتناب از انتقاد، عدم کنترل، عدم اطمینان، ترس از شکست و ناکامی). بعضی از نظریه‌پردازان معتقدند که کمال طلبی، بر بستر تلاش مداوم فرد در دوری جستن از شرایط گنگ و مبهم و همینطور تلاش فرد در جهت کنترل و تسلط بر خود شکل می‌گیرد. در حالی که بعضی دیگر معتقدند که کمال طلبی، خود عامل ایجاد شرایط گنگ و مبهم و نیز نیاز فرد به تسلط بر محیط اطرافش است. در بسیاری از مطالعات، بین کمال طلبی و مقیاس‌های فرعی معینی از علامت‌های OCD (مثل وسوسات شست‌وشو، وارسی و اندوخته‌سازی^{۱۱}) همبستگی به دست آمده است. کمال طلبی باعث می‌شود که شخص از کanal آین‌مندی‌های وارسی، بر واقعی و محیط اطرافش کنترل و تسلط ییشتری داشته باشد. فراری^{۱۲} (۱۹۹۵) در تحقیق خود موفق شد همبستگی معناداری بین شناختارهای کمال طلبی و مقیاس فرعی اجراء‌های وارسی و نه اجراء‌های شست‌وشو، به دست آورد. از طرف دیگر، به نظر تالیس^{۱۳} (۱۹۹۶) ظاهراً حوزه‌های معینی از اجراء‌های شست‌وشو، ارتباط تنگاتنگی با کمال طلبی دارند. او در تحقیق خود به این نکته اشاره کرده که بعضی از بیماران، از آین‌مندی‌های شست‌وشو، نه به دلیل ازین‌بردن آسودگی، بلکه به علت دستیابی به یک حالت کاملاً پاک و شفاف استفاده می‌کنند. فرات و گراس^{۱۴} (۱۹۹۳) با تدوین حوزه‌های اختصاصی کمال طلبی (مثل توجه به اشتباهات، شک در اعمال خود و تجویز معیارهای کمال‌طلبانه در زمینه روابط بین‌فردی برای خود)، به رابطه معناداری بین این حوزه از شناخت و عامل اندوخته‌سازی دست یافتند. تلاش‌های متعددی در زمینه مفهوم‌سازی کمال طلبی انجام شده است. هاماچک^{۱۵} (۱۹۷۸) کمال طلبی را به دو حیطه متفاوت کمال طلبی «بهنجار» و «نوروتیک» تقسیم کرد. کمال طلبی بهنجار، به معنی برخوردار بودن از معیارهای بالا است که با خودارزیابی منعطفانه در حساسیت به انجام حتمی و قطعی معیارهای تعیین شده همراه است. کمال طلبی نوروتیک به معنی

1- hoarding
3- Tallis
5- Hamacheck
7- Flett
9- socially oriented

2- Ferrari
4- Gross
6- Hawitt
8- self oriented
10- Bastianini

مختص وسوسات هستند حال آنکه احساس مسؤولیت مختص وسوسات نیست. در تحقیق شمس، کرمقدیری، اسماعیلی، ترکانبوری و ابراهیم خانی (زیرچاپ) تفاوت بین گروه بیماران مبتلا به وسوسات، مبتلا به اضطراب و افراد سالم در سه خردۀ مقیاس آن معنادار بود، به طوری که مقیاس‌های فرعی RT و PC مختص وسوسات و اضطراب ارزیابی شدند، در حالی که مقیاس فرعی ICT صرفاً مختص OCD شناخته شد.

در کشورهای مختلف دنیا تحقیقات بسیاری در زمینه مذکور در حال انجام است. با توجه به یافته‌های متنوع در زمینه ارتباط بین OBQ-44 و خردۀ مقیاس‌های آن انجام مطالعاتی با طراحی‌های متنوع ضرورت دارد؛ به طوری که مطالعه 44 - OBQ بر افراد افسرده، افرادی که دارای وسوسات پایین و بالا، یا افرادی که فقط دارای وسوسات فکری یا وسوسات عملی هستند، ضروری به نظر می‌رسد. با تحقیقات بعدی در ابعاد فوق، 44 - OBQ را می‌توان با تصویر نظری روشنتری به مجموعه متنوع مرتبط به وسوسات اضافه کرد. از طرف دیگر، هنوز مفهوم ارتباط بین لایه‌های شناخت با وسوسات روشن نیست (شمس و همکاران، ۱۳۸۴).

با درنظرداشتن موانع نظری موجود، ضرورت پرداختن به مفهوم‌سازی شناختی کلاسیک (آسیب‌پذیری طرح‌واره‌ای، به احیاء فرض‌ها و افکار خود‌آیند مرتبه با بیماری منجر می‌شود) و پالایش ارزیابی شناختی هر علامت وسوسات فکری و عملی به طور جداگانه و اختصاصی بازتر می‌شود. به نظر می‌رسد که علاوه بر دستاوردهای اخیر، یکی از نقطه‌های ثقل روند تحقیقات بعدی باید مفهوم‌سازی ارتباط بین شناخت و وسوسات باشد.

در کشورهای مختلف دنیا مطالعات بسیاری همچنان در حال انجام است. متون مربوط به وسوسات، به یک نتیجه گیری قطعی در زمینه مذکور دست نیافته‌اند. به همین علت، در این مقاله هم نتیجه گیری صورت نمی‌گیرد. با توجه به تحقیقات اندکی که در ایران در زمینه مذکور انجام شده، به نظر می‌رسد که کشور ایران هم به سهم خود به تحقیقات بیشتری در زمینه موضوع حوزه‌های

خرده‌مقیاس‌های OBQ از تفاوت معناداری برخوردار بودند. سه خردۀ مقیاس OBQ (اهمیت افکار، کنترل افکار و احساس مسؤولیت)، افراد مبتلا به وسوسات را از گروه کنترل که به اختلالات اضطرابی مبتلا بودند، متمایز می‌ساخت. به عبارت دیگر، سه عامل مذکور، صرفاً مختص اختلال وسوسات هستند. از طرف دیگر، بیماران اضطرابی و گروه بالینی در کلیه خردۀ مقیاس‌های OBQ تفاوت معناداری داشتند. این نتیجه، نشانگر این نکته مهم است که سه عامل دیگر (ارزیابی احساس خطر و تهدید، عدم اطمینان و کمال‌طلبی) با OCD رابطه دارند، ولی مختص وسوسات نیستند. شمس و همکاران (۱۳۸۴) در ایران به ارزیابی اعتبار و پایایی پرسشنامه OBQ اقدام کردند. پایانی همزمان، ثبات درونی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و ضریب دونیمه‌سازی با عنوان همبستگی اصلاح شده ۰/۹۴ برآورد شد و برای محاسبه پایانی غیرهمزنمان، از ضریب پایایی حاصل از روش بازآزمایی استفاده شد که مقدار آن ۰/۸۲ بود. به دست آمد. با بررسی فوق به نظر می‌رسد که پرسشنامه OBQ-44 در شرایط خاص ایران از ثبات درونی بالایی برخوردار است. همینطور، ثبات نمره‌های آزمون با فاصله زمانی ۵-۱۴ روز، قابل قبول بود. روایی پرسشنامه OBQ-44 با محاسبه همبستگی نمره‌های آن با نمره‌های حاصل از پرسشنامه MOCI بررسی شد که مقدار آن ۰/۵ به دست آمد که معنادار بود. تحلیل عاملی بیانگر اشباع این آزمون از سه عامل با همبستگی بالا بود. OCCWG (۲۰۰۵) با بررسی تحلیل عاملی OBQ، به سه عامل دست یافتند. عامل اول، احساس مسؤولیت / ارزیابی خطر و تهدید^۱ (RT)، عامل دوم، کمال‌طلبی / نیاز به کسب اطمینان و یقین^۲ (PC) و عامل سوم، اهمیت و کنترل افکار^۳ (ICT) بود. در عین حال، سیکا^۴، کسدادنچی^۵ و ساواویو^۶ (۲۰۰۴) حداقل سه حوزه از شناخت (ناتوانی در تحمل عدم اطمینان، مشغله ذهنی بیش از حد در مورد اهمیت افکار و کمال‌طلبی) را مختص به وسوسات ارزیابی کردند، درحالی که اهمیت‌دادن به افکار و احساس مسؤولیت، نمی‌توانستد به خوبی افراد مبتلا به وسوسات را از بیماران مبتلا به اضطراب جدا سازند. یافته تولین^۷، ورونسکی^۸ و مالتی^۹ (۲۰۰۶) بیانگر این است که عامل‌های ارزیابی احساس خطر و تهدید، ناتوانی در تحمل عدم اطمینان، اهمیت و کنترل افکار و کمال‌طلبی،

1- responsibility / threat overestimation

2- perfectionism 3 - importance and control of thought

4- Sica 5 - Cosdadench

6- Savavio 7 - Tolin

8- Worhunsky 9 - Maltby

شناخت در وسوسی نیاز دارد تا با ارائه آن به جامعه بین المللی، به گردآمدن داده‌های پیشتری در این زمینه کمک کند.

دربیافت مقاله: ۱۳۸۵/۱۱/۱۲؛ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۳/۲۰؛

منابع

- شمس، گ.، کرم قدیری، ن.، اسماعیلی ترکانبوری، ی.، و ابراهیم خانی، ن. (۱۳۸۴). اعتبار و پایایی نسخه فارسی پرسشنامه باورهای وسوسی - ۴۴. فصلنامه تازه‌های علوم شناختی، سال ششم، شماره اول و دوم، ۲۲-۳۶.
- شمس، گ.، کرم قدیری، ن.، اسماعیلی ترکانبوری، ی.، و ابراهیم خانی، ن. (زیر چاپ). بررسی مقدماتی باورهای وسوسی در بیماران مبتلا به وسوس و سایر اختلال‌های اضطرابی در مقایسه با گروه کنترل سالم. فصلنامه تازه‌های علوم شناختی.
- Arntz, A., Rauner, M., & van der Hout, M. (1995). "If I feel anxious, there must be danger": Ex – consequential reasoning in inferring danger in anxiety disorders. *Behaviour Research and Therapy*, 33, 917-925.
- Bastion, A.M, Rac., R., Weltzin, T., and Kaye, W. H. (1995) Perfeclinism in anorexia nervosa. Unleznalional jurnal of caling disorders, 17, 147-152.
- Blatt, S. J. (1995) The destructive of Perfectionism: implicalions far the treatment of detrisson: Aniezieavi psychologisl, so, 1003-1020.
- Bleuer, E. (1934). Textbook of Psychiatry (A. A. Bill, Trans.), New York: Macmillan. (original work published (1916).
- Clark, D. M. (1997). Panic disorder and social phobia. In D. M. Clark & C. G. Fairburn (Eds.), *Science and practice of cognitive behaviour therapy* (pp. 121-153). New York: Oxford University Press.
- Conolly, J. (1830). *An inquiry concerning the indications of insanity with suggestions for the better protection and care of the insane*. Reprinted in 1964 by Damsons of Pall Mall, London.
- Ferrari, J. R. (1995). Perfectionistic cognitions with nonclinical and clinical samples. *Journal of Social Behaviour and Personality*, 10, 143-156.
- Freeston, M. H., Rheaume, J., & Ladouceur, R. (1996). Correcting faulty appraisals of obsessive thoughts. *Behaviour Research and Therapy*, 34, 433-446.
- Frost, R. O., & Gross, R. (1993). The hoarding of possessions. *Behaviour Research and Therapy*, 31, 367-381.
- Guidano, V., & Liotti, G. (1983). *Cognitive processes and emotional disorders*. New York: Guilford.
- Hamachek, D. E. (1978). Psychodynamics of normal and neurotic perfectionism. *Psychology*, 15, 27-33.
- Hawitt, P. L., & Flett, G. L. (1991). Perfectionism in the self and social contexts: Conceptualization, assessment, and association with psychopathology. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60, 456-470.
- Janet, P. (1403) Los obsessions et al Psychenie (vols. 1 and 2) 2nd ed.
- MacNally, R. J. (1994). *Panic disorder: A critical analysis*. New York: Guilford.
- Mauldsley, H. (1995). *The pathology of the mind* (Revised ed). London: Macmillan.
- McFall, M., & Wallersheim, J. (1979). Obsessive compulsive neurosis: A cognitive behavior formulation and approach to treatment. *Cognitive Therapy and Research*, 3,333 -348.
- OCCWG (1997). Obsessive Compulsive Cognitive Working Group, Cognitive assessment of obsessive-compulsive disorder. *Behaviour Research and Therapy*, 35, 667-681.
- OCCWG (2001). Obsessive Compulsive Cognitive Working Group, Development and initial validation of the Obsessive Beliefs Questionnaire and the Interpretation of Intrusions Inventory. *Behaviour Research and Therapy*, 39, 987-1006.
- OCCWG (2003). Obsessive Compulsive Cognitive Working Group, psychometric validation of the Obsessive Belief Questionnaire and the Interpretation of Intrusion Inventory: Part 1. *Behaviour Research and Therapy*, 41, 863-878.
- OCCWG (2005). Obsessive Compulsive Cognitive Working Group, Psychometric validation of the Obsessive Belief Questionnaire and the Interpretation of Intrusion Inventory: Part 2: Factor analysis and testing a brief version. *Behaviour Research and Therapy*, 43, 1527 1542.
- Purdon, C., & Clark, D. A. (1993). Obsessional intrusive thoughts in nonclinical subjects. Part 1: Content and relation with depressive, anxious and obsession symptoms. *Behaviour Research and Therapy*, 31, 713-720.
- Rachman, S. J. (1998). A cognitive theory of obsessions: Elaborations. *Behaviour Research and Therapy*, 36, 385-410.
- Rachman, S. (1976). The modification of obsessions: A new formulation. *Behaviour Research and Therapy*, 14, 437-443.
- Rachman, S. (1993). Obsessions, responsibility and guilt. *Behaviour Research and Therapy*, 31, 149-154.
- Rachman, S. (1997). A cognitive theory of obsessions.

- Behaviour Research and Therapy*, 35, 793-802.
- Rachman, S. J. (1971). Obsessional ruminations. *Behaviour Research and Therapy*, 9, 229-235.
- Rachman, S. J. (1976). The modification of obsessions: A new formulation. *Behaviour Research and Therapy*, 14, 437-443.
- Rachman, S., & de Silva, P. (1978) Abnormal and normal obsessions. *Behaviour Research and Therapy*, 16, 233-248.
- Rachman, S., & Hodgson, R. J. (1980). *Obsessions and compulsions*. NJ: Prentice Hall.
- Salkovskis, P. M. (1985). Obsessional-compulsive problems: A cognitive-behavioural analysis. *Behaviour Research and Therapy*, 25, 571-583.
- Salkovskis, P. M. (1989). Cognitive-behavioural factors and the persistence of intrusive thoughts in obsessional problems. *Behaviour Research and Therapy*, 27, 667-682.
- Salkovskis, P. M. (1991). The importance of behaviour in the maintenance of anxiety and panic: A cognitive account. *Behavioural Psychotherapy*, 19, 6-19.
- Salkovskis, P. M. (1996). Cognitive - behavioural approaches to the understanding of obsession problems. In R. Rapee (Ed.), *Current controversies in the anxiety disorders* (pp. 103-133). New York: Guilford.
- Salkovskis, P. M. (1999). Understanding and treating obsessive-compulsive disorder. *Behaviour Research and Therapy*, 37, S29-S52.
- Salkovskis, P. M., & Harrison, J. (1984). Abnormal and normal obsessions: A replication. *Behaviour Research and Therapy*, 22, 549-552.
- Salkovskis, P. M., & Kirk, J. (1999). Obsessive-compulsive disorder. In D. M. Clark & C. G. Fairburn (Eds), *Science and practice of cognitive behaviour therapy* (pp. 179-208). New York: Oxford University Press.
- Sica, C., Cosdadench, D., & Savavio, E. (2004). A study of psychometric properties of the Obsessive Belief Inventory and Interpretations of Intrusions Inventory on clinical Italian individuals. *Journal of Anxiety Disorders*, 18, 3, 291-307.
- Sookman, D., & Pinard, G. (1995). The Cognitive Schemata Scale: A multidimensional measure of cognitive schemas in obsessive compulsive disorder. *Paper presented at the World Congress of Behavioural and Cognitive Therapies*, Copenhagen, Denmark.
- Sookman, D., Pinard, G., & Beck, A. T. (2001). Vulnerability schemas in obsessive compulsive disorder. *Journal of Cognitive Psychotherapy*, 15 (2), 109-130.
- Steketee, G., Frost, R. O., & Chohen, I. C. (1998). Beliefs in obsessive-compulsive disorder. *Journal of Anxiety Disorders*, 12, 525-537.
- Tallis, F. (1996) Compulsive washing in the absence of phobic and illness anxiety. *Behaviour Research and Therapy*, 34, 361-362.
- Tolin, D., Worhunsky, P., & Maltby, N. (2006). Are obsessive beliefs specific to OCD? A comparison across anxiety disorders. *Behaviour Research and Therapy*, 44, 469-480.
- Thordarson, D. S. and Shafran, R (2002), importance of thoughts. In: R.O. Frost and G. Stekelie (Eds.), cognitive approaches to obsessions and compulsions: theory, assessment and treatment. Oxford: Elsevier.
- Wegner, D. M. (1994). Ironic processes of mental control. *Psychological Review*, 101, 34-52.
- Wegner, D. M., Schneider, D. J., Carter, S. R., & White, T. L. (1987). Paradoxical effect of thought suppression. *Journal of Personality and Social Psychology*, 53, 5-13.